

Dziennik Urzędowy C 372

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 62
4 listopada 2019

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 372/01   Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 1

Sąd

2019/C 372/02   Kryteria przedzielania spraw do izb 2

2019/C 372/03   Utworzenie izb i przydział sędziów do izb 3

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 372/04   Sprawa C-124/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-821/17, Vitromed GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 12 lutego 2019 r. przez Vitromed GmbH 8

2019/C 372/05   Sprawa C-325/19 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 lutego 2019 r. w sprawie T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Komisja i Włochy, wniesione w dniu 17 kwietnia 2019 r. przez Renew Consorzio Energie Rinnovabili. 8

PL

2019/C 372/06	Sprawa C-358/19 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 22 marca 2019 r. w sprawie T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 maja 2019 r. przez PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület	9
2019/C 372/07	Sprawa C-421/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 marca 2019 r. w sprawie T-138/18 Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik, wniesione w dniu 29 maja 2019 r. przez Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH	9
2019/C 372/08	Sprawa C-426/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 4 kwietnia 2019 r. w sprawach połączonych T-910/16 i T-911/16 Kurt Hesse i Wedl & Hofmann GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) wniesione w dniu 4 czerwca 2019 r. przez Kurta Hessego	10
2019/C 372/09	Sprawa C-501/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 28 czerwca 2019 r. – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL	10
2019/C 372/10	Sprawa C-531/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	Sprawa C-533/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	Sprawa C-534/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	Sprawa C-547/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 15 lipca 2019 r. – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”/Inspectia Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție	13
2019/C 372/14	Sprawa C-549/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 17 lipca 2019 r. – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo ...	14
2019/C 372/15	Sprawa C-558/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj (Rumunia) w dniu 23 lipca 2019 r. – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	14
2019/C 372/16	Sprawa C-560/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Hiszpania) w dniu 23 lipca 2019 r. – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	Sprawa C-565/19 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 8 maja 2019 r. w sprawie T-330/18, Carvalho i in./Parlament i Rada, wniesione w dniu 23 lipca 2019 r. przez Armanda Carvalha i in.	16
2019/C 372/18	Sprawa C-567/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 25 lipca 2019 r. – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	Sprawa C-580/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 30 lipca 2019 r. – RJ/Stadt Offenbach am Main.	18
2019/C 372/20	Sprawa C-628/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2019 r. w sprawie T-135/18, Csanád Szegedi/Parlament Europejski, wniesione w dniu 22 sierpnia 2019 r. przez Csanád Szegedi	18

2019/C 372/21	Sprawa C-637/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 27 sierpnia 2019 r. – BY/CX	19
2019/C 372/22	Sprawa C-647/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 30 sierpnia 2019 r. przez Ja zum Nürburgring eV	20
2019/C 372/23	Sprawa C-650/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2019 r. w sprawie T-617/17, Vialto Consulting Kft/Komisja Europejska, wniesione w dniu 3 września 2019 r. przez Vialto Consulting Kft.....	22
2019/C 372/24	Sprawa C-651/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 2 września 2019 r. – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	Sprawa C-665/19 P: Odwołanie od wyroku (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-353/15 NeXovation/Komisja, wniesione w dniu 5 września 2019 r. przez NeXovation, Inc.	23
2019/C 372/26	Sprawa C-671/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 10 września 2019 r. – X/État belge	24
2019/C 372/27	Sprawa C-672/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 10 września 2019 r. – X/État belge	25
2019/C 372/28	Sprawa C-680/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-405/15, Fulmen/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fulmen	26
2019/C 372/29	Sprawa C-681/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-406/15, Mahmoudian/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fereydouna Mahmoudiana	27
2019/C 372/30	Sprawa C-688/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 lipca 2019 r. w sprawie T-53/18, Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 września 2019 r. przez Republikę Federalną Niemiec	28
2019/C 372/31	Sprawa C-689/19 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 lipca 2019 r. w sprawie T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Komisja, wniesione w dniu 18 września 2019 r. przez VodafoneZiggo Group BV.....	29
2019/C 372/32	Sprawa C-694/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-523/15, Italmobiliare SpA i in./Komisja wniesione w dniu 18 września 2019 r. przez Italmobiliare SpA i in.	30
Sąd		
2019/C 372/33	Sprawa T-568/19: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2019 r. – Micros Food Safety/Komisja	32
2019/C 372/34	Sprawa T-606/19: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2019 r. – Bartolomé Alvarado y Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	33
2019/C 372/35	Sprawa T-607/19: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2019 r. – Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK)	34

2019/C 372/36	Sprawa T-608/19: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2019 r. – Veronese Design Company/EUIPO – Veronese (VERONESE)	35
2019/C 372/37	Sprawa T-625/19: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2019 r. – Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe)	35
2019/C 372/38	Sprawa T-626/19: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2019 r. – Daw/EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)	36

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII
EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

**Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii
Europejskiej**

(2019/C 372/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 363 z 28.10.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 357 z 21.10.2019

Dz.U. C 348 z 14.10.2019

Dz.U. C 337 z 7.10.2019

Dz.U. C 328 z 30.9.2019

Dz.U. C 319 z 23.9.2019

Dz.U. C 312 z 16.9.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Kryteria przydzielania spraw do izb

(2019/C 372/02)

Podczas zgromadzenia plenarnego w dniu 4 października 2019 r. Sąd podjął decyzję o wprowadzeniu zmian do decyzji w sprawie kryteriów przydzielania spraw do izb, przyjętej w dniu 3 lipca 2019 r. i opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 22 lipca 2019 r. (Dz.U. 2019, C 246, s. 2), w ten sposób, że ustępom 2 i 3 nadaje się następujące brzmienie:

- „2. Sprawy z zakresu służby publicznej, tj. sprawy wniesione na podstawie art. 270 TFUE i, w stosownym razie, art. 50a protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej rozdziela się między cztery izby, wyznaczone specjalnie w tym celu w decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb, zgodnie z systemem rotacyjnym ustalonym według kolejności zarejestrowania spraw w sekretariacie.
3. Sprawy z zakresu własności intelektualnej, o których mowa w tytule IV regulaminu postępowania, rozdziela się między sześć izb, wyznaczonych specjalnie w tym celu w decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb, zgodnie z systemem rotacyjnym ustalonym według kolejności zarejestrowania spraw w sekretariacie”.

Z powyższych zmian wynika, że kryteria przydzielania spraw do izb przyjęte przez Sąd na podstawie art. 25 regulaminu postępowania, wynikające z decyzji przyjętych w dniach 3 lipca 2019 r. oraz 4 października 2019 r., są następujące:

1. Przydziału spraw dokonuje się w możliwie najkrótszym czasie po wpłynięciu skargi, z zastrzeżeniem późniejszego zastosowania art. 28 regulaminu postępowania, do izb w składzie trzech sędziów.
2. Sprawy z zakresu służby publicznej, tj. sprawy wniesione na podstawie art. 270 TFUE i, w stosownym razie, art. 50a protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej rozdziela się między cztery izby, wyznaczone specjalnie w tym celu w decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb, zgodnie z systemem rotacyjnym ustalonym według kolejności zarejestrowania spraw w sekretariacie.
3. Sprawy z zakresu własności intelektualnej, o których mowa w tytule IV regulaminu postępowania, rozdziela się między sześć izb, wyznaczonych specjalnie w tym celu w decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb, zgodnie z systemem rotacyjnym ustalonym według kolejności zarejestrowania spraw w sekretariacie.
4. Sprawy inne niż te, o których mowa w pkt 2 i 3, rozdziela się między izby zgodnie z dwoma systemami rotacyjnymi ustalonymi według kolejności zarejestrowania spraw w sekretariacie:
  - dla spraw dotyczących stosowania reguł konkurencji odnoszących się do przedsiębiorstw, przepisów dotyczących pomocy udzielanej przez państwo oraz przepisów dotyczących handlowych środków ochronnych,
  - dla pozostałych spraw.
5. Prezes Sądu może odstąpić od stosowania systemów rotacyjnych, o których mowa w pkt 2, 3 i 4, ze względu na powiązanie między sprawami, jak również celem zapewnienia zrównoważonego podziału pracy.
6. W świetle decyzji Sądu podjętej podczas zgromadzenia plenarnego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie prowadzenia działalności przez Sąd w dniach 1–26 września 2019 r. (Dz.U. 2019, C 238, s. 2), która przewiduje, że decyzja Sądu z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie kryteriów przydzielania spraw do izb (Dz.U. 2013, C 316, s. 2) będzie nadal mieć zastosowanie w dniach 1–26 września 2019 r., powyższe kryteria przydzielania spraw do izb przyjmuje się na okres od dnia 27 września 2019 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r.

Utworzenie izb i przydział sędziów do izb

(2019/C 372/03)

Na nadzwyczajnym zgromadzeniu plenarnym w dniu 30 września 2016 r. Sąd złożony z 52 sędziów podjął decyzję o utworzeniu dziesięciu izb złożonych z pięciu sędziów, rozpoznających sprawy w składzie pięciu i trzech sędziów, zasiadających w sześciu konfiguracjach, na okres od 30 września 2019 r. do 31 sierpnia 2022 r. Każdej z konfiguracji dziesięciu izb Sądu przewodniczy prezes izby, wybierany jednocześnie na prezesa izby w składzie pięciu oraz trzech sędziów.

Na posiedzeniu plenarnym w dniu 4 października 2019 r. Sąd na wniosek Prezesa złożony na podstawie art. 13 § 2 regulaminu postępowania podjął decyzję o następującym przydziale sędziów do izb na okres od 4 października 2019 r. do 31 sierpnia 2022 r.:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M. Jaeger, N. Półtorak, O. Porchia i M. Stancu, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

Konfiguracja A: M. Jaeger i N. Półtorak; sędziowie;

Konfiguracja B: M. Jaeger i O. Porchia; sędziowie;

Konfiguracja C: M. Jaeger i M. Stancu; sędziowie;

Konfiguracja D: N. Półtorak i O. Porchia; sędzie;

Konfiguracja E: N. Półtorak i M. Stancu; sędzie;

Konfiguracja F: O. Porchia i M. Stancu; sędzie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby, I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl i I. Nömm, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby;

Konfiguracja A: I. Labucka i F. Schalin, sędziowie;

Konfiguracja B: I. Labucka i P. Škvařilová-Pelzl, sędzie;

Konfiguracja C: I. Labucka i I. Nömm, sędziowie;

Konfiguracja D: F. Schalin i P. Škvařilová-Pelzl, sędziowie;

Konfiguracja E: F. Schalin i I. Nömm, sędziowie;

Konfiguracja F: P. Škvařilová-Pelzl i I. Nömm, sędziowie.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A.M. Collins, prezes izby, V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere i G. Steinfatt, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

A.M. Collins, prezes izby;

Konfiguracja A: V. Kreuschitz i Z. Csehi, sędziowie;

Konfiguracja B: V. Kreuschitz i G. De Baere, sędziowie;

Konfiguracja C: V. Kreuschitz i G. Steinfatt, sędziowie;

Konfiguracja D: Z. Csehi i G. De Baere, sędziowie;

Konfiguracja E: Z. Csehi i G. Steinfatt, sędziowie;

Konfiguracja F: G. De Baere i G. Steinfatt, sędziowie.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby, L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby;

Konfiguracja A: L. Madise i P. Nihoul, sędziowie;

Konfiguracja B: L. Madise i R. Frendo, sędziowie;

Konfiguracja C: L. Madise i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie;

Konfiguracja D: P. Nihoul i R. Frendo, sędziowie;

Konfiguracja E: P. Nihoul i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie;

Konfiguracja F: R. Frendo i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

D. Spielmann, prezes izby, I.S. Forrester, U. Öberg, O. Spineanu-Matei i R. Mastroianni, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

D. Spielmann, prezes izby;

Konfiguracja A: I.S. Forrester i U. Öberg, sędziowie;

Konfiguracja B: I.S. Forrester i O. Spineanu-Matei, sędziowie;

Konfiguracja C: I.S. Forrester i R. Mastroianni, sędziowie;

Konfiguracja D: U. Öberg i O. Spineanu-Matei, sędziowie;

Konfiguracja E: U. Öberg i R. Mastroianni, sędziowie;

Konfiguracja F: O. Spineanu-Matei i R. Mastroianni, sędziowie.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Marcoulli, prezes izby, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos i R. Norkus, sędziowie.

Szósta izba, w składzie trzech sędziów:

A. Marcoulli, prezes izby;

Konfiguracja A: S. Frimodt Nielsen i J. Schwarcz, sędziowie;

Konfiguracja B: S. Frimodt Nielsen i C. Iliopoulos, sędziowie;

Konfiguracja C: S. Frimodt Nielsen i R. Norkus, sędziowie;

Konfiguracja D: J. Schwarcz i C. Iliopoulos, sędziowie;

Konfiguracja E: J. Schwarcz i R. Norkus, sędziowie;

Konfiguracja F: C. Iliopoulos i R. Norkus, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

R. da Silva Passos, prezes izby, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot i M. Sampol Pucurull, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

R. da Silva Passos, prezes izby;

Konfiguracja A: V. Valančius i I. Reine, sędziowie;

Konfiguracja B: V. Valančius i L. Truchot, sędziowie;

Konfiguracja C: V. Valančius i M. Sampol Pucurull, sędziowie;

Konfiguracja D: I. Reine i L. Truchot, sędziowie;

Konfiguracja E: I. Reine i M. Sampol Pucurull, sędziowie;

Konfiguracja F: L. Truchot i M. Sampol Pucurull, sędziowie.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Svenningsen, prezes izby, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä i J.C. Laitenberger, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

J. Svenningsen, prezes izby;

Konfiguracja A: R. Barents i C. Mac Eochaidh, sędziowie;

Konfiguracja B: R. Barents i T.R. Pynnä, sędziowie;

Konfiguracja C: R. Barents i J.C. Laitenberger, sędziowie;

Konfiguracja D: C. Mac Eochaidh i T.R. Pynnä, sędziowie;

Konfiguracja E: C. Mac Eochaidh i J.C. Laitenberger, sędziowie;

Konfiguracja F: T.R. Pynnä i J.C. Laitenberger, sędziowie.

Dziewiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

M.J. Costeira, prezes izby, D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke i T. Perišin, sędziowie.

Dziewiąta izba, w składzie trzech sędziów:

M.J. Costeira, prezes izby;

Konfiguracja A: D. Gratsias i M. Kancheva, sędziowie;

Konfiguracja B: D. Gratsias i B. Berke, sędziowie;

Konfiguracja C: D. Gratsias i T. Perišin, sędziowie;

Konfiguracja D: M. Kancheva i B. Berke, sędziowie;

Konfiguracja E: M. Kancheva i T. Perišin, sędziowie;

Konfiguracja F: B. Berke i T. Perišin, sędziowie.

Dziesiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Kornezov, prezes izby, E. Buttigieg, J.M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse, sędziowie.

Dziesiąta izba, w składzie trzech sędziów:

A. Kornezov, prezes izby;

Konfiguracja A: E. Buttigieg i J.M. Passer, sędziowie;

Konfiguracja B: E. Buttigieg i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie;

Konfiguracja C: E. Buttigieg i G. Hesse, sędziowie;

Konfiguracja D: J.M. Passer i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie;

Konfiguracja E: J.M. Passer i G. Hesse, sędziowie;

Konfiguracja F: K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse, sędziowie.

Izby pierwsza, czwarta, siódma i ósma rozpoznają sprawy wniesione na podstawie art. 270 TFUE oraz, w stosownym przypadku, art. 50a Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zaś izby druga, trzecia, piąta, szósta, dziewiąta i dziesiąta rozpoznają sprawy dotyczące prawa własności intelektualnej, o których mowa w tytule IV regulaminu postępowania.

Sąd podjął również następujące decyzje:

— prezes i wiceprezes nie są przydzieleni na stałe do żadnej izby;

- w każdym roku sądowym wiceprezes zasiada w każdej z dziesięciu izb rozpoznających sprawy w składzie pięciu sędziów w jednej sprawie, w następującej kolejności:
  - pierwsza sprawa przekazana decyzją Sądu powiększonej konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów pierwszej izby, drugiej izby, trzeciej izby, czwartej izby oraz piątej izby,
  - trzecia sprawa przekazana decyzją Sądu powiększonej konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów szóstej izby, siódmej izby, ósmej izby, dziewiątej izby i dziesiątej izby.

Gdy wiceprezes zasiada z tego tytułu w konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów, wówczas składa się ona z wiceprezesa, sędziów konfiguracji trzyosobowej, do której sprawa początkowo wpłynęła, oraz jednego z pozostałych sędziów danej izby, wyznaczanego na podstawie porządku odwrotnego w stosunku do tego określonego w art. 8 regulaminu postępowania.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T 821/17, Vitromed GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 12 lutego 2019 r. przez Vitromed GmbH

(Sprawa C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Wnoszący odwołanie:* Vitromed GmbH (przedstawiciel: M. Linß, Rechtsanwalt)*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Vitromed Healthcare

Postanowieniem z dnia 11 września 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) w części odrzucił odwołanie, a w pozostałej części oddalił je, i nakazał wnoszącej odwołanie pokrycie własnych kosztów.

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 lutego 2019 r. w sprawie T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Komisja i Włochy, wniesione w dniu 17 kwietnia 2019 r. przez Renew Consorzio Energie Rinnovabili

(Sprawa C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

*Język postępowania: włoski***Strony***Wnoszący odwołanie:* Renew Consorzio Energie Rinnovabili (przedstawiciel: G. Passalacqua, adwokat)*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska i Republika Włoska

Postanowieniem z dnia 19 września 2019 r. Trybunał (szósta izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i zdecydował, że Renew Consorzio Energie Rinnovabili pokrywa własne koszty.

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 22 marca 2019 r. w sprawie T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 maja 2019 r. przez PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület

(Sprawa C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (przedstawiciel: adwokat D. Lázár)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 26 września 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne i postanowił, że wnosząca odwołanie pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 marca 2019 r. w sprawie T-138/18 Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik, wniesione w dniu 29 maja 2019 r. przez Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH

(Sprawa C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (przedstawiciel: R. Ingerl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Prim, SA (przedstawiciel: L. Broschat García, abogada), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 16 września 2019 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odrzucił odwołanie i nakazał Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH poniesienie własnych kosztów.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 4 kwietnia 2019 r. w sprawach połączonych T-910/16 i T-911/16 Kurt Hesse i Wedl & Hofmann GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) wniesione w dniu 4 czerwca 2019 r. przez Kurta Hessego

(Sprawa C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kurt Hesse (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

Druga strona postępowania: Wedl & Hofmann GmbH, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej

Postanowieniem z dnia 24 września 2019 Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) zdecydował o nieprzyjęciu odwołania do rozpoznania i obciążył stronę wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 28 czerwca 2019 r. – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

(Sprawa C-501/19)

(2019/C 372/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Strona pozwana: Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmioty praw do utworów muzycznych świadczą w rozumieniu art. 24 ust. 1 i art. 25 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego system podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ (dyrektywa

VAT) usługi wobec organizatorów spektakli, od których organizacje zbiorowego zarządzania na podstawie zezwolenia o charakterze licencji niewyłącznej otrzymują wynagrodzenie za publiczne udostępnianie utworów muzycznych, we własnym imieniu, ale na rachunek tych podmiotów?

- 2) W przypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi twierdzącej, gdy organizacje zbiorowego zarządzania otrzymują od organizatorów spektakli wynagrodzenie za prawo do publicznego udostępniania utworów muzycznych, to czy działają one jako podatnik w rozumieniu art. 28 dyrektywy VAT i są zobowiązane do wystawiania faktur zawierających VAT na odpowiednich organizatorów spektakli i czy z kolei autorzy i inne podmioty praw autorskich do utworów muzycznych, gdy otrzymują wynagrodzenie, zobowiązani są do wystawienia faktur zawierających VAT na organizacje zbiorowego zarządzania?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sprawa C-531/19)

(2019/C 372/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PO

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 [dyrektywy] Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (¹) oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 (²)) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 (³)), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwe jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE (⁴) stwierdzenie, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydalony, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem

---

(¹) Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

(²) Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r. López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r. Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sprawa C-533/19)

(2019/C 372/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RQ.

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 [dyrektywy] Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 ⁽²⁾) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 ⁽³⁾), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwe jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE ⁽⁴⁾ stwierdzenie, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydalony, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r. López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r. Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sprawa C-534/19)

(2019/C 372/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SR

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 [dyrektywy] Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 ⁽²⁾) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 ⁽³⁾), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwe jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE ⁽⁴⁾ stwierdzenie, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydany, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r. López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r. Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 15 lipca 2019 r. – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”/Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(Sprawa C-547/19)

(2019/C 372/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

Strona przeciwna: Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 19 ust. 1 tego traktatu oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie interwencji sądu konstytucyjnego (organu, który zgodnie z prawem krajowym nie jest instytucją sądowniczą) w kwestii sposobu interpretacji i zastosowania przez sąd najwyższy aktów podkonstytucyjnych przy tworzeniu składów orzekających?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 17 lipca 2019 r. – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-549/19)

(2019/C 372/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: DX.

Strona pozwana i druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Toledo.

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 ⁽²⁾) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 ⁽³⁾), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwe jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE ⁽⁴⁾ stwierdzenie, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydalony, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj (Rumunia) w dniu 23 lipca 2019 r. – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agentia Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-558/19)

(2019/C 372/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Strona pozwana: Agentia Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem niniejszej sprawy [art. 11 ust. 2, art. 29 ust. 3 della Legge nr. 571/2003 privind Codul fiscal (ustawy nr 571/2003 ustanawiającej kodeks podatkowy)], które przewidują możliwość zmiany kwalifikacji bankowego przekazu środków pieniężnych z oddziału mającego siedzibę w jednym państwie członkowskim do spółki dominującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim na „transakcję generującą dochód”, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące cen transferowych, chociaż gdyby ta sama transakcja została przeprowadzona między oddziałem a spółką dominującą, które mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, to nie mogłaby ona zostać przekwalifikowana w ten sam sposób, a dotyczące cen transferowych przepisy nie miałyby do niej zastosowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Hiszpania) w dniu 23 lipca 2019 r. – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(Sprawa C-560/19)

(2019/C 372/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: GT

Strona pozwana: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać, że pojęcie „obsługujący przewoźnik” obejmuje spółkę zajmującą się przewozem lotniczym pasażerów, która sprzedaje bilet, ale nie obsługuje lotu, czyli faktycznie go nie wykonuje?
- 2) W przypadku gdy odpowiedź na powyższe pytanie będzie przecząca, czy pasażerom przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia 261/2004⁽¹⁾ w przypadku gdy na podróż składa się kilka lotów i w wyniku niewielkiego opóźnienia (mniejszego niż trzy godziny) jednego z lotów powstaje duże opóźnienie (powyżej trzech godzin) w miejscu docelowym z powodu utraty połączenia? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy jeśli poszczególne loty są obsługiwane przez różnych przewoźników, przewoźnik obsługujący lot, który miał niewielkie opóźnienie (poniżej trzech godzin), jednak spowodował utratę połączenia, a przez to duże opóźnienie (powyżej trzech godzin) w miejscu docelowym, jest zobowiązany do zapłaty odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia 261/2004?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu on 8 maja 2019 r. w sprawie T-330/18, Carvalho i in./Parlament i Rada, wniesione w dniu 23 lipca 2019 r. przez Armanda Carvalha i in.

(Sprawa C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Armando Carvalho i in. (przedstawiciele: G. Winter, Professeur, R. Verheyen, Rechtsanwältin, H. Leith, Barrister)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uznanie skarg za dopuszczalne;
- przekazanie sprawy Sądowi, aby ten wydał rozstrzygnięcie co do istoty skargi o stwierdzenie nieważności;
- przekazanie sprawy Sądowi, aby ten wydał rozstrzygnięcie co do istoty skargi o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Unii oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania przeciwko wydanemu przez Sąd postanowieniu o odrzuceniu ich skarg jako niedopuszczalnych wnoszący je podnoszą cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd dopuścił się błędu uznając, że wnoszący odwołanie uchybili określonym w wyroku Plaumann zasadom dotyczącym indywidualnego oddziaływania. Trzy dotyczące emisji gazów cieplarnianych akty ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ uprawniają do emisji, co oddziałuje na każdego z wnoszących odwołanie w odmienny sposób. Dodatkowo, przyjęte w wyroku Plaumann kryteria zostały spełnione, ponieważ trzy dotyczące emisji gazów cieplarnianych akty naruszają przysługujące wnoszącym odwołanie prawa podstawowe.

Zarzut drugi: tytułem ewentualnym wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się błędu nie dostosowując przyjętych w wyroku Plaumann kryteriów w kontekście nadrzędnego wyzwania zachodzących zmian klimatycznych i tego, że skarga w pierwszej instancji została wniesiona w oparciu o przysługujące skarżącym prawa podstawowe, do których należy gwarancja skutecznej ochrony sądowej tych praw. TSUE przyjął, że do tego, aby prawo było skuteczne, musi być ono skorelowane z odpowiednim środkiem prawnym, a Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo uznając, iż sądy krajowe (i przewidziane w art. 267 TFEU postępowanie prejudycjalne) czy też środek prawny, za pomocą którego kwestionowane są akty wykonawcze Komisji składają się w niniejszym przypadku na stosowny system ochrony prawnej.

Sąd ten powinien odpowiednio przyjąć, że w sytuacji, gdy skarżącym (tak jak na obecnym etapie – wnoszącym odwołanie) nie przysługuje żaden inny sądowy środek odwoławczy, za pomocą którego mogliby oni domagać się ochrony przysługujących im praw podstawowych, wymóg „indywidualnego oddziaływania” jest spełniony, jeśli zostało podniesione i dowiedzione, iż dany akt prawodawczy narusza w znacznym stopniu przysługujące skarżącemu prawo podstawowe czy też, tytułem ewentualnym, że ingeruje on w istotę tego prawa. W niniejszej sprawie wymóg ten został spełniony.

Zarzut trzeci: oprócz tego, co zostało podniesione w zarzutach pierwszym i drugim, Sąd Unii Europejskiej błędnie odmówił stowarzyszeniu Saminuorra (zrzeszającemu młodych Samów) legitymacji procesowej, nie uwzględniając (bez wyjaśnienia) dowodu

świadczącego o tym, że rozpatrywane akty oddziałują na większość członków tego stowarzyszenia indywidualnie i przysługuje im w związku z tym ich własna legitymacja procesowa. Tytułem ewentualnym wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd powinien być złagodzić kryteria służące ustaleniu legitymacji procesowej w przypadku stowarzyszeń zrzeszających rdzenną ludność miejscową.

Zarzut czwarty: odrzucając jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Sąd przyjął błędne kryterium prawne, nakładając na skarżących nowy wymóg wykazania, że przysługuje im legitymacja procesowa na mocy art. 263 TFUE. Wymóg ten nie znajduje oparcia ani w traktatach, ani w orzecznictwie.

-
- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz.U. 2018, L 76, s. 3).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. 2018, L 156, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. 2018, L 156, s. 26).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 25 lipca 2019 r. – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-567/19)

(2019/C 372/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LP

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 [dyrektywy] Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (¹) oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 (²)) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 (³)), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwy jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE (⁴) wniosek, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydalony, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny, czy stanowi rzeczywiste i aktualne zagrożenie oraz oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem

---

(¹) Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

(²) Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r. López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r. Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 30 lipca 2019 r. – RJ/Stadt Offenbach am Main

(Sprawa C-580/19)

(2019/C 372/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RJ

Strona przeciwna: Stadt Offenbach am Main

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 dyrektywy 2003/88/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że okresy dyżuru, w których pracownik podlega obowiązkowi stawienia się w ciągu dwudziestu minut w ubraniu służbowym i pojazdem służbowym na granicy miasta miejsca zatrudnienia, należy uznać za czas pracy, nawet jeżeli pracodawca nie wyznaczył pracownikowi żadnego miejsca pobytu, jednak pracownik jest znacznie ograniczony w zakresie wyboru miejsca pobytu i możliwości skupienia się na swoich sprawach – w wymiarze zarówno osobistym, jak i społecznym?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 2 dyrektywy 2003/88/WE, w sytuacji takiej jak ta przedstawiona w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, należy interpretować w ten sposób, że przy definiowaniu pojęcia czasu pracy należy również wziąć pod uwagę, czy i w jakim zakresie podczas dyżuru, którego miejsce pełnienia nie zostało wyznaczone przez pracodawcę, należy spodziewać się regularnych poleceń wykonywania obowiązków służbowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2019 r. w sprawie T-135/18, Csanád Szegedi/Parlament Europejski, wniesione w dniu 22 sierpnia 2019 r. przez Csanád Szegedi

(Sprawa C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Csanád Szegedi (przedstawiciel: K. Bodó, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

W odwołaniu Csanád Szegedi wnosi do Trybunału:

1. Jeżeli chodzi o pierwszy zarzut, dotyczący wysokości kwoty dochodzonej z tytułu zatrudnienia Lászla Tibora Erdélyiego i Dr Józsefa Virága jako akredytowanych asystentów parlamentarnych, o zmianę wyroku Sądu, uznanie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. oraz noty debetowej nr 2017-1635 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i generalnej dyrekcji ds. finansów.
2. Jeżeli chodzi o drugi zarzut, dotyczący wysokości kwoty dochodzonej z tytułu zatrudnienia Lászla Tibora Erdélyiego i Dr Józsefa Virága jako akredytowanych asystentów parlamentarnych, o uchylenie wyroku Sądu i o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty:

Zarzut pierwszy

Naruszenie w postępowaniu w sprawie odzyskania przed sekretarzem generalnym Parlamentu Europejskiego prawa do rzetelnego procesu (art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), oraz składających się na nie uprawnień (zasady kontradiktoryjnego postępowania, zasady równości broni oraz zasady prawa do obrony) w zakresie w jakim wnoszący odwołanie nie miał dostępu do sprawozdania OLAF, na którym oparła się decyzja, oraz do dowodów, na których opierało się owo sprawozdanie. Nie mógł on wykonać prawa do wcześniejszego wysłuchania sprzecznie z postanowieniami decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2009/C 159/01 dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego (zwanym dalej „przepisami wykonawczymi”). Sąd w pkt 44 wyroku naruszył prawo powołując się na art. 11 ust. 4 rozporządzenia nr 883/2013, ponieważ wspomniany artykuł nie reguluje postępowania w sprawie zwrotu przed sekretarzem generalnym, lecz postępowanie przed OLAF. W tym kontekście w pkt 45 wyroku Sąd błędnie zastosował orzecznictwo wynikające z pkt 35 wyroku IMG/Komisja. W pkt 48 wyroku Sąd dokonał wykładni *contra legem* art. 68 ust. 2 przepisów wykonawczych, zrównując prawo do przedstawienia uwag z prawem do bycia wysłuchanym. W pkt 51 wyroku Sąd dokonał również błędnej wykładni art. 68 przepisów wykonawczych regulujących postępowanie w sprawie odzyskania w zakresie, w jakim właściwy przepis nie ustanawia wobec wnoszącego odwołanie ani praw ani zobowiązań w odniesieniu do przedstawienia dowodów w postępowaniu przed sekretarzem generalnym.

Zarzut drugi

Naruszenie prawa do rzetelnego procesu (art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) w postępowaniu przed Sędem w zakresie, w jakim bez żadnego uzasadnienia co do istoty nie dopuszczono dowodu z zeznań świadka Dr Józsefa Virága i Lászla Tibora Erdélyiego. Postanowienie Sądu o niedopuszczeniu dowodu pozbawiło wnoszącego odwołanie możliwości obrony co do istoty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 27 sierpnia 2019 r. – BY/CX

(Sprawa C-637/19)

(2019/C 372/21)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: BY

Druga strona postępowania: CX

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „publiczny” użyte w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ ma jednolite znaczenie?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej – czy należy uznać, że sąd jest objęty zakresem pojęcia „publiczny” w rozumieniu tych przepisów?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:
  - a) Czy w sytuacji udostępniania chronionego utworu sądowi może on być objęty zakresem pojęcia „publiczny”?
  - b) Czy w sytuacji rozpowszechniania chronionego utworu w sądzie może on być objęty zakresem pojęcia „publiczny”?
- 4) Czy na ocenę kwestii tego, czy przedłożenie chronionego utworu sądowi stanowi „publiczne udostępnianie” lub „publiczne rozpowszechnianie”, ma wpływ fakt, że prawo krajowe przewiduje ogólną zasadę dostępu do dokumentów publicznych, zgodnie z którą każdy może na wniosek uzyskać dostęp do dokumentów procesowych przedłożonych sądowi, chyba że zawierają one informacje poufne?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 30 sierpnia 2019 r. przez Ja zum Nürburgring eV

(Sprawa C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ja zum Nürburgring eV (przedstawiciele: Prof. Dr. D. Frey i Dr. M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-373/15.
2. Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 3634 wersja ostateczna z dnia 1 października 2014 r. w zakresie, w jakim stwierdza ona:
  - a) że nabywcy aktywów zbytych w drodze procedury przetargowej, capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH oraz jej spółki zależne, nie dotyczy ewentualne żądanie zwrotu pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym; oraz
  - b) że sprzedaż aktywów Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH oraz Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nie stanowiła pomocy państwa na rzecz capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH lub jej spółek zależnych.

3. Ewentualnie uchylenie wyroku, o którym mowa w pkt 1 powyżej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.
4. Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie na poparcie swojego odwołania podnosi pięć zarzutów.

1. Naruszenie prawa poprzez zaprzeczenie temu, że sprawa dotyczy wnoszącego odwołanie występującego w charakterze konkurenta:

Sąd pominął istotne argumenty przedstawione przez wnoszącego odwołanie, które w oczywisty sposób wynikają z akt sprawy i w ten sposób naruszył obowiązek uzasadnienia. Sąd przedstawił błędne uzasadnienie, a w każdym razie nie uzasadnił wyroku w wystarczającym stopniu. Wnoszący odwołanie podnosi ponadto naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa wnoszącego odwołanie do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 Karty). Po za tym Sąd błędnie zinterpretował i zastosował art. 263 ust. 4 TFUE.

2. Naruszenie prawa poprzez zaprzeczenie temu, że sprawa dotyczy wnoszącego odwołanie występującego w charakterze związku:

Sąd pominął również istotne argumenty podniesione przez wnoszącego odwołanie, które w oczywisty sposób wynikały z akt sprawy, naruszając tym samym obowiązek uzasadnienia. Sąd przedstawił również błędne uzasadnienia, a w każdym razie jest ono niewystarczające. Wnoszący odwołanie podnosi nadto naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej wnoszącego odwołanie (art. 47 Karty). Ponadto Sąd przeinaczył fakty i dowody. Do tego jeszcze Sąd błędnie zinterpretował i zastosował art. 263 ust. 4 TFUE.

3. Naruszenie prawa materialnego i formalnego poprzez odmowę prawa do wniesienia skargi przysługującej podmiotowi występującemu jako konkurent i jako związek zawodowy w odniesieniu do drugiej zaskarżonej decyzji:

Z powodów przedstawionych w zarzutach pierwszym i drugim Sąd naruszył prawo odmawiając wnoszącemu odwołanie uprawnienia do wniesienia skargi w odniesieniu do drugiej zaskarżonej decyzji.

4. Naruszenie prawa poprzez zaprzeczenie obowiązkowi Komisji w zakresie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do przyznania nowej pomocy poprzez sprzedaż aktywów Capricorn.

Sąd, naruszając art. 107 i 108 ust. 2 TFUE, obowiązek uzasadnienia, prawo do bycia wysłuchanym, prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz przeinaczając okoliczności faktyczne i dowody, bezprawnie stwierdził, że przeprowadzono otwartą, przejrzystą, niedyskryminującą i bezwarunkową procedurę przetargową. Cena rynkowa nie została ustalona w ten sposób. Pojawiły się zatem poważne wątpliwości, które powinny były skłonić Komisję do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

5. Błędne pod względem prawnym uzasadnienie Sądu w odniesieniu do braku uzasadnienia przez Komisję w odniesieniu do drugiej zaskarżonej decyzji:

Sąd dopuścił się naruszenia prawa nie stwierdzając, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia zaskarżonych decyzji.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2019 r. w sprawie T-617/17, Vialto Consulting Kft/Komisja Europejska, wniesione w dniu 3 września 2019 r. przez Vialto Consulting Kft.

(Sprawa C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Vialto Consulting Kft. (przedstawiciel: Dimitrios Sigalas, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 26 stycznia 2019 r. w sprawie T-617/17;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty:

- 1) Zaskarżony wyrok jest obarczony przeinaczeniem okoliczności faktycznych i naruszeniem prawa w odniesieniu do naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2185/96 ⁽¹⁾. Sąd nie uwzględnił okoliczności, że rzeczywistym przedmiotem skargi o odszkodowanie była kwestia, czy OLAF naruszył art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2185/96, gdy zwrócił się do wnoszącej odwołanie o umożliwienie mu zebrania danych, które w żaden sposób nie były związane z jego dochodzeniem. Sąd nie uwzględnił również okoliczności, że wnosząca odwołanie faktycznie umożliwiła OLAF prowadzenie dochodzenia w przedmiocie wszystkich kategorii żądanych przez niego danych.
- 2) Zaskarżony wyrok jest obarczony naruszeniem prawa i brakiem uzasadnienia w odniesieniu do naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Sąd nie wyjaśnił, która spośród trzech określonych w orzecznictwie przesłanek odnośnie do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań nie została spełniona w niniejszym przypadku.
- 3) Zaskarżony wyrok jest obarczony przeinaczeniem okoliczności faktycznych i naruszeniem prawa w odniesieniu do uchybienia prawa do bycia wysłuchanym. Sąd nie uwzględnił okoliczności, że Komisja zajęła stanowisko wiążące dla instytucji zamawiającej, które mogło zakończyć się wydaniem aktu niekorzystnego dla wnoszącej odwołanie bez uprzedniego wysłuchania wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EURATOM, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. 1996, L 292, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 2 września 2019 r. – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-651/19)

(2019/C 372/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JP

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

Czy art. 46 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielenia i cofania ochrony międzynarodowej ⁽¹⁾ (wersja przekształcona), zgodnie z którym wnioskodawcy powinni mieć prawo do skutecznego środka zaskarżenia decyzji „podjętej w sprawie ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej”, i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, takiemu jak art. 39/57 ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i wydalania cudzoziemców w związku z art. 51/2, 57/6 § 3 akapit pierwszy pkt 5° i art. 57/6/2 § 1 tej samej ustawy, zgodnie z którym termin do wniesienia odwołania od decyzji stwierdzającej niedopuszczalność kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez obywatela państwa trzeciego wynosi dziesięć dni „kalendarzowych” od dnia doręczenia tejże decyzji administracyjnej, w szczególności gdy doręczenia dokonano na adres siedziby komisariatu generalnego ds. uchodźców i bezpaństwowców, przyjętego za miejsce zamieszkania skarżącego na podstawie domniemania ustawowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

Odwołanie od wyroku (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-353/15 NeXovation/Komisja, wniesione w dniu 5 września 2019 r. przez NeXovation, Inc.

(Sprawa C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: NeXovation, Inc. (przedstawiciele: adwokaci A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności pkt 3 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku oraz art. 3 ust. 2 i art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji ⁽¹⁾ z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 udzielonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring (wraz ze sprostowaniem z dnia 13 kwietnia 2015 r.);

- posiłkowo, uchylenie pkt 3 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach.

W odniesieniu do pierwszego zaskarżonego orzeczenia, Sąd błędnie zastosował art. 263 akapit czwarty TFUE, ponieważ akt dotyczył wnoszącego odwołanie indywidualnie. Sąd doszedł do błędnego wniosku, że sprawa nie dotyczy typowego scenariusza, w którym dochodzi do oddziaływania na konkurencję między kilkoma dostawcami produktów, lecz na konkurencję pomiędzy oferentami poszukującymi określonego produktu.

W odniesieniu do drugiego zaskarżonego orzeczenia, Sąd błędnie zastosował art. 107 ust. 1 i art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 4 ust. 3 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾, jak również zasadę starannego i bezstronnego badania.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring [notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3634] (Dz.U. 2016, L 34, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 10 września 2019 r. – X/État belge

(Sprawa C-671/19)

(2019/C 372/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzenie zawarte w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 ⁽¹⁾, że przewidziany w tym artykule środek odwoławczy jest określany „zgodnie z prawem krajowym”, należy interpretować w ten sposób, że jedynie do ustawodawcy krajowego należy ustanowienie zasad korzystania z tego środka odwoławczego, przy czym sąd krajowy nie jest zobowiązany do sprawdzenia, czy zasady te są zgodne z prawem do skutecznego środka prawnego w rozumieniu art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2)
  - a) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dla skuteczności w rozumieniu art. 47 karty środka odwoławczego przewidzianego w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 konieczne jest, aby umożliwił on we wszystkich przypadkach dostęp do nadzwyczajnego postępowania odwoławczego, prowadzonego w sytuacjach wyjątkowo pilnych, jeżeli zainteresowana osoba wykaże, że dochowała należytej staranności i że zachowanie terminów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania zwykłego mogłoby utrudnić odbycie rozpatrywanych studiów?
  - b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy takiej samej odpowiedzi przeczącej należy udzielić w sytuacji, gdy brak rozstrzygnięcia w skróconym terminie mogłoby spowodować nieodwracalną utratę roku studiów przez zainteresowaną osobę?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a) lub b), czy sąd krajowy jest zobowiązany do nadania pierwszeństwa wykładni prawa zgodnej z celem dyrektywy 2016/801, tak aby osiągnąć rozwiązanie zgodne z celem, do którego dąży ta dyrektywa, poprzez wyrażenie zgody na rozpatrzenie w trybie wyjątkowo pilnym wniosku o zawieszenie wykonania decyzji, o której mowa w art. 20 tej dyrektywy, nawet jeśli prace przygotowawcze dotyczące ustawy mogłyby wskazywać, że nie taki był zamiar ustawodawcy?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801, w celu zapewnienia zgodności z art. 47 karty zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania, aby w pewnych okolicznościach sąd mógł nakazać organowi wydanie wizy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. 2016, L 132, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 10 września 2019 r. – X/État belge

(Sprawa C-672/19)

(2019/C 372/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzenie zawarte w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 (¹), że przewidziany w tym artykule środek odwoławczy jest określany „zgodnie z prawem krajowym”, należy interpretować w ten sposób, że jedynie do ustawodawcy krajowego należy ustanowienie zasad korzystania z tego środka odwoławczego, przy czym sąd krajowy nie jest zobowiązany do sprawdzenia, czy zasady te są zgodne z prawem do skutecznego środka prawnego w rozumieniu art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2)
  - a) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dla skuteczności w rozumieniu art. 47 karty środka odwoławczego przewidzianego w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 konieczne jest, aby umożliwiał on we wszystkich przypadkach dostęp do nadzwyczajnego postępowania odwoławczego, prowadzonego w sytuacjach wyjątkowo pilnych, jeżeli zainteresowana osoba wykaże, że dochowała należytej staranności i że zachowanie terminów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania zwykłego mogłoby utrudnić odbycie rozpatrywanych studiów?
  - b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy takiej samej odpowiedzi przeczącej należy udzielić w sytuacji, gdy brak rozstrzygnięcia w skróconym terminie mogłoby spowodować nieodwracalną utratę roku studiów przez zainteresowaną osobę?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a) lub b), czy sąd krajowy jest zobowiązany do nadania pierwszeństwa wykładni prawa zgodnej z celem dyrektywy 2016/801, tak aby osiągnąć rozwiązanie zgodne z celem, do którego dąży ta dyrektywa, poprzez wyrażenie zgody na rozpatrzenie w trybie wyjątkowo pilnym wniosku o zawieszenie wykonania decyzji, o której mowa w art. 20 tej dyrektywy, nawet jeśli prace przygotowawcze dotyczące ustawy mogłyby wskazywać, że nie taki był zamiar ustawodawcy?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801, w celu zapewnienia zgodności z art. 47 karty zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania, aby w pewnych okolicznościach sąd mógł nakazać organowi wydanie wizy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. 2016, L 132, s. 21).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-405/15, Fulmen/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fulmen

(Sprawa C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fulmen (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami i N. Korogiannakis,)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Tytułem głównym:

- uchylenie w części zaskarżonego wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie;
- zasądzenie od Rady na rzecz Fulmen kwoty 6 456 507 EUR z tytułu szkody majątkowej oraz kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z odsetkami za zwłokę;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Tytułem pomocniczym:

- uchylenie w części zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;

— obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Co się tyczy *szkody majątkowej*, po pierwsze, Sąd naruszył prawo, uchybił zasadzie naprawienia szkody w całości oraz pozbawił skuteczności (*effet utile*) art. 340 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych. Pomimo istnienia wystarczająco poważnego i istotnego naruszenia prawa Unii poziom dowodu wymagany przez Sąd uczynił niemożliwym wszelkie naprawienie poniesionej szkody. Po drugie, zaskarżony wyrok jest niezgodny z prawem i zawiera wewnątrz sprzeczne uzasadnienie. Po trzecie, Sąd wypaczył dowody i okoliczności faktyczne.

Jeśli chodzi o *szkodę niemajątkową*, zaskarżony wyrok nie zawiera jakiegokolwiek uzasadnienia w odniesieniu do kryteriów uwzględnionych przy ocenie *ex aequo et bono* kwoty zadośćuczynienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-406/15, Mahmoudian/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fereydouna Mahmoudiana

(Sprawa C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fereydoun Mahmoudian (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami, N. Korogiannakis)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Tytułem głównym:

- częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie prawomocnego orzeczenia w sporze;
- nakazanie Radzie zapłaty na rzecz wnoszącego odwołanie kwoty 966 581 EUR tytułem wyrządzonej szkody oraz kwoty 500 000 EUR tytułem wyrządzonej krzywdy, powiększonych o odsetki za zwłokę;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Posiłkowo:

- częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy do Sądu;

— obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Co się tyczy szkody, w pierwszej kolejności Sąd naruszył prawo oraz zasadę naprawienia szkody w całości, a także pozbawił skuteczności (effet utile) art. 340 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Wymagany przez Sąd poziom dowodu uniemożliwia zasądzenie jakiegokolwiek odszkodowania, pomimo istnienia wystarczająco poważnego i kwalifikowanego naruszenia prawa Unii. W drugiej kolejności zaskarżony wyrok narusza prawo i zawiera sprzeczne uzasadnienie. W trzeciej kolejności Sąd przeinaczył dowody i okoliczności faktyczne.

Co się tyczy krzywdy, zaskarżony wyrok nie zawiera uzasadnienia dotyczącego kryteriów uwzględnionych w celu oszacowania *ex aequo et bono* kwoty odszkodowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 lipca 2019 r. w sprawie T-53/18, Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 września 2019 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, R. Kanitz, pełnomocnicy, wspierani przez M. Winkelmüllera, F. van Schewicka, M. Kottmanna, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 lipca 2019 r. w sprawie T-53/18, Niemcy/Komisja,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1995 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie utrzymania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 13341:2005 + A1:2011 dotyczącej naziemnych termoplastycznych zbiorników stacjonarnych do magazynowania olei opałowych lekkich, nafty oraz olei napędowych domowego użytku zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽¹⁾,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1996 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie utrzymania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 12285-2:2005 dotyczącej zbiorników stalowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽²⁾,
- tytułem ewentualnym w odniesieniu do żądań drugiego i trzeciego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na poparcie swoich żądań dwa zarzuty:

Po pierwsze, zaskarżony wyrok narusza art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 305/2011⁽¹⁾ w związku z jego art. 17 ust. 5. Sąd nie uwzględnił tego, że na podstawie tych przepisów Komisja była uprawniona i zobowiązana do przyjęcia jednego ze środków zaproponowanych przez Republikę Federalną Niemiec.

Po drugie, zaskarżony wyrok narusza art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 305/2011 w związku z jego art. 3 ust. 1 i 2 oraz 17 ust. 3. Sąd nie uwzględnił tego, że na podstawie tych przepisów Komisja była zobowiązana do zbadania, czy sporne normy zagrażają spełnianiu przez obiekty budowlane podstawowych wymagań.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 288, S. 36

⁽²⁾ Dz.U. 2017, L 288, S. 39.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. 2011, L 88, s. 5).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 lipca 2019 r. w sprawie T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Komisja, wniesione w dniu 18 września 2019 r. przez VodafoneZiggo Group BV

(Sprawa C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: VodafoneZiggo Group BV (przedstawiciele: adwokaci W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu wydanego w dniu 9 lipca 2019 r. w sprawie T-660/18 (zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”)
- przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów niniejszego postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy odwołania: naruszenie prawa poprzez uznanie przez Sąd, że decyzja Komisji Europejskiej C(2018) 5848 final (zwana dalej „zaskarżoną decyzją”) nie wywołuje wiążących skutków prawnych.

Część pierwsza zarzutu pierwszego: wymóg, zgodnie z którym krajowy organ regulacyjny „uwzględni w jak największym stopniu” uwagi przedstawione przez Komisję Europejską w oparciu o art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21⁽¹⁾ wywołuje wiążące skutki prawne wobec tego organu.

Część druga zarzutu pierwszego: uwagi przedstawione w oparciu o art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE są równoznaczne z zezwoleniem, ponieważ Komisja Europejska postanawia tym samym zakończyć badanie bez korzystania z prawa weta.

Część trzecia zarzutu pierwszego: zaskarżonej decyzji nie można uznać za akt przygotowawczy, ponieważ postępowanie prowadzone przez Komisję Europejską jest odrębne od postępowania krajowego i różni się od niego.

Część czwarta zarzutu pierwszego: Sąd, uznając, że użycie przez Komisję terminu „decyzja” jest „niewłaściwe”, przekroczył swoje kompetencje w zakresie kontroli sądowej.

Część piąta zarzutu pierwszego: zaskarżone postanowienie jest obarczone brakiem uzasadnienia w odniesieniu do stwierdzenia, że przedmiot zaskarżonej decyzji jest „pozbawiony znaczenia”.

Zarzut drugi odwołania: błędy proceduralne polegające na nieuwzględnieniu argumentów mogących mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Część pierwsza zarzutu drugiego: oparta na argumentach, że zamknięta zastała możliwość przedstawienia uwag przez BEREC.

Część druga zarzutu drugiego: oparta na argumentach, że zamknięcie możliwości zostania wysłuchanym nie może zostać naprawione przez inne, niezwiązane z nią możliwości bycia wysłuchanym.

Zarzut trzeci odwołania: naruszenie prawa poprzez uznanie przez Sąd, że prawa podstawowe wnoszącej odwołanie nie zostały naruszone. Wnoszącej odwołanie przysługują prawa podstawowe wynikające z art. 47 Karty Praw podstawowych Unii Europejskiej, w świetle którego powinny być interpretowane jej argumenty i kwestia dopuszczalności. Ponadto postępowanie prejudycjalne nie może zapobiec naruszeniu.

(¹) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2002, L 108, s. 33).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-523/15, Italmobiliare SpA i in./Komisja wniesione w dniu 18 września 2019 r. przez Italmobiliare SpA i in.

(Sprawa C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszące odwołanie: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (przedstawiciel: F. Moretti, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w całości lub w części i w konsekwencji zniesienie lub zmniejszenie sankcji nałożonych na wnoszące odwołanie, lub,
- tytułem żądania ewentualnego, ponowne określenie sankcji w ramach nieograniczonego prawa orzekania, wraz z wynikającymi z tego skutkami w zakresie ważności decyzji.

W każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu wnoszące je podnoszą cztery zarzuty:

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 101 TFUE, błędne zastosowanie lub niezastosowanie zasad wywodzących się z orzecznictwa dotyczących parental liability presumption (domniemania wywierania decydującego wpływu), nadużycie władzy, brak uzasadnienia, naruszenie przez Sąd praw podstawowych w związku z przypisaniem Italmobiliare odpowiedzialności za przedmiotowe naruszenie. Wnoszące odwołanie zarzucają w szczególności, że takie zastosowanie domniemania, w każdym razie narusza zasady pewności prawa, indywidualizacji kar oraz domniemania niewinności w rozumieniu art. 6 ust. 2 i art. 7 europejskiej konwencji prawa człowieka oraz art. 48 i 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, podstawowe prawo własności ustanowione w art. 1 protokołu dodatkowego do konwencji, art. 14 konwencji, oraz art. 17 i 21 karty z Nicei, a także zasady niedyskryminacji i równego traktowania.

Zarzut drugi: naruszenie i/lub błędna interpretacja ze strony Sądu Leniency Notice (komunikatu Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli); niezgodne z prawem zwolnienie z grzywiny innej spółki oraz występowanie bezpośredniego interesu po stronie wnoszących odwołanie w uchyleniu wyroku.

Zarzut trzeci: naruszenie prawa i/lub naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w zakresie w jakim Sąd uznał sankcje za proporcjonalne i odpowiednie.

Zarzut czwarty: wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o skorzystanie z nieograniczonego prawa orzekania na podstawie art. 31 rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾ oraz ponowne określenie sankcji wraz z wynikającymi z tego skutkami w odniesieniu do decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s.1).

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2019 r. – *Micreos Food Safety*/Komisja

(Sprawa T-568/19)

(2019/C 372/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: *Micreos Food Safety BV* (Wageningen, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego ds. zdrowia i bezpieczeństwa żywności z dnia 17 czerwca 2019 r., które stanowią jedną decyzję i w których Komisja: a) zaniechała ostatecznie przeprowadzenia właściwej procedury komitetowej w odniesieniu do projektu rozporządzenia Komisji „zezwalającego na stosowanie *Listex*^{TM} P100 w celu ograniczenia występowania *Listeria monocytogenes* w gotowych do spożycia produktach pochodzenia zwierzęcego” jako środka odkażającego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 853/2004⁽¹⁾; b) odmówiła zbadania takiego wykorzystania *Listex*^{TM} P100 jako nieodkażającej substancji pomocniczej w przetwórstwie oraz; c) po raz pierwszy zakazała dalszego wprowadzania do obrotu *Listex*^{TM} P100, który jest obecny na rynku od 2006 r. i jest przeznaczony do stosowania jako substancja pomocnicza w przetwórstwie w zakresie gotowej do spożycia żywności pochodzenia zwierzęcego; oraz
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji oddalono wniosek skarżącej o uznanie *Listex*^{TM} P100 za środek odkażający, decyzję tę wydano bez uprzedniego głosowania w SCoPAFF z naruszeniem art. 289 ust. 1 i art. 291 ust. 2 TFUE oraz art. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011⁽²⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na to, że wydano ją w oparciu o względy polityczne, mimo iż stanowi ona akt wykonawczy.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej wykładni art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia, a w każdym razie niezgodnego z prawem uzasadnienia ze względu na brak różniczenia między środkiem odkażającym a nieodkażającą substancją pomocniczą w przetwórstwie.
5. Zarzut piąty dotyczący braku konsultacji ze SCoPAFF w zakresie, w jakim skarżąca wniosła o uznanie *Listex*^{TM} P100 za nieodkażającą substancją pomocniczą w przetwórstwie.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 168 ust. 3 TFUE ze względu na niezapewnienie za pośrednictwem Listex™ P100 ochrony i prewencji przed Listerią.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 14 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽³⁾ i podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia oczekiwań prawnych skarżącej, ponieważ od 2006 r. Listex™ P100 znajdował się na rynku, a w 2016 r. EFSA uznał go za bezpieczny.

(1) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. 2004, L 139, s. 55).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. 2011, L 55, s. 13).

(3) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2019 r. – Bartolomé Alvarado y Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(Sprawa T-606/19)

(2019/C 372/34)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madryt, Hiszpania) i Grupo Preciados Place, SL (Madryt) (przedstawiciel: adwokat P. García Remacha)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Alpargatas SA (São Paulo, Brazylia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – unijny znak towarowy nr 14 750 624

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie R 1825/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2019 r. i doręczonej w dniu 5 lipca 2019 r. za złożoną we właściwym czasie i we właściwej formie; po przeprowadzeniu postępowania wydanie wyroku uwzględniającego niniejszą skargę i w konsekwencji uchylającego zaskarżoną decyzję, oddalenie wszystkich żądań spółki ALPARGATAS S.A. i pozostawienie w rejestrze znaku towarowego MUE1 47 5064 ze wszystkimi skutkami prawnymi.

Podniesione zarzuty

- Zakwestionowanie zaskarżonej decyzji w odniesieniu do rzeczy osądzonej przywołanej przez stronę skarżącą.
- Zakwestionowanie w odniesieniu do dokonanej przez urząd analizy podobieństwa kolidujących ze sobą znaków towarowych.
- Decyzja monopolizuje określenie „alpargata”, co jest sprzeczne z orzecznictwem i poglądami samego urzędu.
- Brak prawdopodobieństwa skojarzenia i wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2019 r. – Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK)**(Sprawa T-607/19)**

(2019/C 372/35)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „FAKE DUCK” – zgłoszenie nr 17 946 879

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie R 830/2019-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Nieuwzględnienie samoistnego charakteru odróżniającego znaku towarowego FAKE DUCK;
  - Nieuwzględnienie złożoności znaku towarowego FAKE DUCK i obrazu jajka;
  - Nieprawidłowe zastosowanie zasady równego traktowania;
  - Nieprawidłowe zastosowanie zasady legalności.
-

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2019 r. – Veronese Design Company/EUIPO – Veronese (VERONESE)**(Sprawa T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Język skargi: francuski***Strony***Strona skarżąca* Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong, Chiny) (przedstawiciel: adwokat B. Lafont)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Veronese SAS (Paryż, Francja)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca przed Sądem*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy VERONESE – unijny znak towarowy nr 8 831 844*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 czerwca 2019 r. w sprawie R 2434/2018-5**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie, że skarga i załączniki do niej są dopuszczalne
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty*Naruszenie art. 60 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.***Skarga wniesiona w dniu 19 września 2019 r. – Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe)****(Sprawa T-625/19)**

(2019/C 372/37)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Daw SE (Ober-Ramstadt, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt A. Haberl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SOS Innenfarbe – zgłoszenie nr 17 870 690

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie R 277/2019-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 7 stycznia 2019 r. w zakresie, w jakim dotyczy odrzucenia rejestracji znaku towarowego „SOS Innerfarbe” dla następujących towarów z klasy 2:

„farby, lakiery, glazury, środki do powlekania, środki zapobiegające korozji; środki gruntujące; środki barwiące, barwniki, pasty barwiące, bejce; zagęszczacze do farb, lakierów i środków do powlekania; rozpuszczalniki do rozcieńczania farb; środki do konserwacji drewna, bejce do drewna i oleje do konserwacji drewna; środki do powlekania, nawet teksturowalne; bakteriobójcze lub grzybobójcze środki do powlekania; środki zapobiegające korozji; środki do konserwacji metalu”.

- nakazanie EUIPO rejestracji znaku towarowego w formie, w jakiej został zgłoszony;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c), ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2019 r. – Daw/EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(Sprawa T-626/19)

(2019/C 372/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Daw SE (Ober-Ramstadt, Niemcy) (przedstawiciel: A. Haberl, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SOS Loch- und Rissfüller” – zgłoszenie nr 17 870 692

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie R 278/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 7 stycznia 2019 r. w zakresie, w jakim oddalono w niej zgłoszenie znaku towarowego „SOS Loch- und Rissfüller” dla następujących towarów:

klasa 1 - środki chemiczne dla przemysłu; produkty do konserwacji i impregnacji zabezpieczające przed wilgocią murów, płytki, cement i beton, z wyjątkiem farb i olejów; żywice sztuczne, żywice syntetyczne i tworzywa sztuczne nieprzetworzone; rozpuszczalniki [chemiczne]; masy szpachlowe do przygotowania zapraw farbiarskich (nieujęte w pozostałych klasach);

klasa 2 - żywice naturalne w stanie surowym;

klasa 19 - zaprawa [materiały budowlane]; kryształ górski; powłoki [materiały do pokryć]; materiały do pokryć, materiały do tynkowania do celów budowlanych; masy szpachlowe jako materiały budowlane; materiały tkane dla celów budowlanych, niemetalowe lub zasadniczo niemetalowe, w szczególności materiały tkane stabilizujące;

- nakazanie EUIPO uwzględnienia dokonanego zgłoszenia do publikacji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL